

ת"פ 5277/11-16 - מדינת ישראל נגד אודי מעוז

בית משפט השלום בירושלים

08 יולי 2018

ת"פ 5277-11-16 מדינת ישראל נ' מעוז

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י יחידת תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

אודי מעוז

ע"י ב"כ עו"ד מוטי איוס

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום:

ת"פ 5277-11-16:

הנאשם תושב בית שמש, יליד שנת 1983, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה סתם ועבירת איומים לפי סעיפים 379 ו- 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון מיום 8.2.2017 לפיו הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והורשע. בנוסף, נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר.

מכתב האישום עולה, כי ביום 10.7.2016 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, תקף הנאשם את המתלונן, עד תביעה מס' 1, (להלן: המתלונן 1) שלא כדין וללא הסכמתו בכך שדחף אותו ושפך עליו כוס מים בעת שהיו יחד במקום עבודתם המשותף באזור התעשייה הר טוב שליד בית שמש.

באותן הנסיבות, בעקבות ויכוח בין השניים אמר הנאשם למתלונן 1 "אם עוד הפעם אתה שולח לי הודעות כמו ששלחת לי אני אדע איך לטפל בך, יחתכו לך את הפנים ואם אתה גבר תנסה עכשיו לשלוח הודעה ותראה מה אני עושה לך". בכך, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו בכוונה להפחידו או להקניטו.

עוד באותן נסיבות, איים הנאשם על עד תביעה מס' 2 (להלן: המתלונן 2), אשר שימש מנהל עבודה במפעל, בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו, באומרו "שמע אני הגעתי לעבודה, מילה אחת שלא קשורה לעבודה ואני גומר אותך".

ת.פ. 51522-08-15:

לכתב האישום המקורי, צירף הנאשם כתב אישום נוסף, בו הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון שנערך ביום 10.1.2018, לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן.

מכתב האישום עולה, כי ביום 2.12.2013 בשעה 12:25 או בסמוך לכך, במפעל "תפזוט" אשר באזור התעשייה שבבית שמש גרם הנאשם להיזק בזדון לרכוש במפעל. בעקבות ויכוח בין הנאשם לעד תביעה מס' 1 (להלן: המתלונן 3), אמר לו הנאשם "גידי, אני בסדר איתך, אבל אתה פוגע לי בפרנסה, אני כמו ערבי" המתלונן 3 שאל את הנאשם לכוונתו וזה השיב לו "אתה הבנת אותי, אם אתה תפגע לי בפרנסה, אני אמצא אותך, אני אחכה לך מתחת לבית". בעשותו האמור, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו בכוונה להפחידו או להקניטו. לאחר מכן, הודיע המתלונן 3 לנאשם כי הוא מפוטר מעבודתו וביקשו לעזוב את המפעל. בתגובה, ניגש הנאשם לחדר, שבר מסך של מכונת ייצור, זרק משקל תעשייתי, זרק ארגזים, נטל מברג וניקב באמצעותו שלושה מיכלים של חומר מסוג 'טייפון'. כתוצאה ממעשיו אלו, נגרם נזק של 3,000-4,000 ₪ למפעל.

2. תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. מהתסקיר הראשון שהוגש ביום 17.9.2017 עולה, כי הנאשם הינו רווק בן כ-34 אשר עובד לפרנסתו כמעמס בחברה חקלאית ומתגורר בבית אמו בבית שמש. לנאשם זוג הורים וחמישה אחים. מתיאוריו בפני שירות המבחן עלתה תמונה של יחסים בעייתיים בין ההורים אשר הובילו בסופו של דבר לגירושיהם בעת שהיה הנאשם בן 14. עוד עולה, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד אך לדבריו בשל המצב בבית הוא התקשה להתפנות ללימודים וכיום הוא מבטא צער על כך. הנאשם קיבל פטור משירות צבאי על רקע אי התאמה. לדבריו, הוא התקשה להיפרד מאמו וחש צורך לעזור לה בגידול אחיו. מאז סיים את לימודיו, עבד הנאשם במסגרות שונות בתחום המחסנאות כאשר אחת לכמה שנים שינה עבודה מטעמים שונים. בשנה האחרונה הוא עובד, כאמור, כמעמס בחברה חקלאית ומעסיקו מסר מכתב המלצה שבו תיאר אותו כ"עובד מסור ואחראי, בעל יחסי אנוש טובים, מתפקד מעולה במצבי לחץ ועובד לשביעות רצונו המלאה כאשר תורם לאווירה חיובית ונעימה בחברה ובין העובדים". עוד עולה מהתסקיר, כי מזה כחצי שנה הנאשם מנהל מערכת יחסים זוגית ובכוונתו למסד את הקשר.

לעניין ההיסטוריה העבריינית והעבירה הנוכחית, קצינת המבחן ציינה, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות והיזק לרכוש ועבירת גניבה. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן, כי באישום הראשון, קדמו למעשיו התגרות מצד המתלוננים 1 ו-2 אשר גילו כי הוא שוהה בחופשה בחו"ל בעת שדיווח להם על מחלה. הוא תיאר קושי לשלוט בכעסו אשר הביאו לפעול כפי שפעל. באישום השני, טען הנאשם כי המתלונן 3 החל להתנכל לו לאחר שהתלונן כנגדו על הטרדה מינית. הנאשם הכחיש כי גרם לנזק ברכוש אך אישר את ההתנהגות המתוארת בכתב האישום. קצינת המבחן ציינה, כי התרשמה שהתנהגותו של הנאשם הייתה תגובה לא מתואמת לתסכול מתמשך. להערכתה, התנהגותו של הנאשם באירוע זה וכן באירועים הנוספים בהם היה מעורב, הינה על רקע חוויות פגיעה שונות ותחושת ערך עצמי נמוך. להערכתה, בסיטואציות בהן חש הנאשם מאוים, מתעוררת בו חרדה ובהעדר כלים מתאימים להתמודדות הוא מתקשה לווסת את דחפיו ועלול לנהוג באימפולסיביות ותוקפנות, באופן בלתי מודע, כדי להשיב לעצמו תחושת בטחון. התנהגות זו מהווה לדברי קצינת המבחן, גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. מאידך, קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם הינו צעיר בעל כוחות ויכולות אשר קיים אצלו רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי, דבר הבא לידי ביטוי בין השאר במאמץ להשתלבות בתחום התעסוקה והשקעת מאמצים לסיפוק צרכיו וצרכי משפחתו. כמו כן הוא הביע חרטה על התנהגותו וביטא הכרה ראשונית ורצון לבחון את דפוסי התנהגותו וכן ביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי. בנוסף, ציינה קצינת המבחן, כי התרשמה שההליכים המשפטיים

המתנהלים כנגדו מהווים גורם מרתיע מהישנות עבירות. כל אלה מהווים לדברי קצינת המבחן גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מעבירות בעתיד.

לנוכח האמור בתסקיר, ביקשה קצינת המבחן תקופת דחייה של 4 חודשים לצורך בחינת השתלבותו של הנאשם בטיפול מתאים.

ביום 1.1.2018 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. מעיון בתסקיר זה עולה, כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית בנושא שליטה בכעסים. במסגרת הקבוצה הוא הגיע למפגשים הקבוצתיים אחת לשבוע. מנחי הקבוצה מסרו, כי הוא מגיע בקביעות ומשתתף פעולה באופן מלא. לצד זאת המליצו לשלבו בקבוצת המשך בתחום האלימות.

לאור האמור, המליצה קצינת המבחן לסיים את ההליכים המשפטיים כנגד הנאשם ולהטיל עליו ענישה שיקומית. לדברי קצינת המבחן, ענישה מחמירה בעת הזו תחבל ביכולתו של הנאשם להמשיך בתפקוד וניהול אורח חיים נורמטיבי בשלב הזה של חייו. תחת זאת המליצה קצינת המבחן, להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות בנוסף לענישה מותנית.

ביום 6.3.2018 הוגש תסקיר משלים נוסף. בתסקיר זה ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם מסר כי אינו מעוניין לבצע של"צ שכן לאור מחויבויותיו הכלכליות הוא אינו יכול להתחייב על ביצוע שעות של"צ כפי שנדרש. לאור עמדתו הנחרצת של הנאשם, מסרה קצינת המבחן, כי לא ניתן להכין תוכנית של"צ מתאימה. חרף הדברים האמורים, חזרה קצינת המבחן על המלצתה להימנע משליחתו של הנאשם למאסר בפועל ולהסתפק בהטלת ענישה מותנית וצו מבחן.

3. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לעובדות כתב האישום וטענה, כי מדובר בעבירות איומים ברף החמור ביותר. הנאשם, איים על המתלוננים בנטילת חייהם, בשליחת אנשים שיממשו את איומו ואף בכך שיממש את האיום בעצמו בכך שיגיע לביתם. לדבריה, עובדות אלו מוכיחות כי מדובר באדם אשר מאבד עשתונות ומתנהג בדרך אלימה. עוד הוסיפה, כי הנאשם ביצע חלק מהעבירות בסמוך לגזר הדין שניתן בעניינו בתיק אחר ובמסגרתו הוטל עליו מאסר על תנאי. בכך בית המשפט כבר נתן לו הזדמנות לשקם את חייו אך הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו. בעניין השיקום שנטען כי עבר, ב"כ המאשימה טענה, כי לא מדובר בשיקום אמיתי אלא רק בטיפול קצר שנמשך כשלושה חודשים בלבד. לדבריה, אין מדובר בטיפול שבכוחו לשנות אדם מן הקצה אל הקצה.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בשני התיקים מתחם עונש שנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. לאור העובדה שמדובר במקרים שונים אשר לא מתקיים ביניהם קשר של מקום או זמן ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע כי מדובר באירועים נפרדים. בעניין העונש הראוי, לאור העבר הפלילי והתנאי וכן לאור נטילת האחריות והתסקיר החיובי, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת התנאי במצטבר וכן פיצוי לכל מתלון בסך 1,000 ₪ ומאסר על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם עמד בדבריו על השיקום שעבר הנאשם כפי שעולה לדבריו מתסקירי שירות המבחן. לדבריו תיקון 113 מדבר בדיוק על מקרים כגון אלו בהם הנאשם תפס את עצמו והחל בשיקום כפי שעשה הנאשם במקרה דנן. לדבריו, צו המבחן מאפשר לבית המשפט להמשיך ולפקח על הנאשם ולוודא שהוא ממשיך בשיקום ולא חוזר

למחוזות הפשע שכן במקרה כזה רשאי בית המשפט לחזור בו ולהטיל על הנאשם עונשים אחרים.

ב"כ הנאשם עמד עוד על נסיבות חייו של הנאשם וטען, כי הוא מתמודד עם תשלום מזונות וכן עם אחריות לפרנסת משפחתו החדשה. במצב דברים זה, גם שירות המבחן קבע כי לא הנאשם ולא החברה ייצאו נשכרים משליחתו למאסר בפועל. עוד נטען, כי עבירות התקיפה הן ברף הנמוך ביותר.

לאור כל האמור, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בקנס ובמאסר על תנאי.

דברי הנאשם:

הנאשם בדבריו האחרונים פנה לבית המשפט וסיפר כי הוא משלם מזונות וכי התחתן לפני מספר חודשים ולכן הוא מבקש מבית המשפט להקל בעונשו.

4. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע בעבירת האיומים הוא, ההגנה על תחושת הביטחון האישי של הפרט ושלמות נפשו. בעבירת התקיפה הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו הם: הגנה על שלומו, בטחונו וגופו של אדם. בעבירת ההיזק לרכוש במזיק, נפגע בנוסף לערכים הקודמים, גם הערך של שמירה על קניינו של הפרט.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלו הינה רבה, הנאשם חזר על מעשיו פעם אחר פעם והשמיע דברי איומים חמורים ביותר כלפי מנהליו והעובדים אשר עבדו עמו ומדיבורים הוא עבר בהמשך גם למעשים כאשר תקף את המתלוננים וגרם נזק כבד לרכוש, כפי שתואר בכתבי האישום השונים.

אשר לריבוי המקרים, מצאתי כי יש לקבוע מתחם נפרד עבור כל אישום שכן לא מתקיים כל קשר בין המקרים. לא של זמן (האישום הראשון משנת 2013 והאישום השני משנת 2016) ולא של מקום (הראשון במפעל אחד והשני במפעל אחר).

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי יש להילחם בגל האלימות ההולך ומתגבר בחברה הישראלית, יפים לעניין זה דבריו בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (ניתן ביום 10/11/2009): **"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"**.

מדיניות הענישה הקיימת נעה בין עונשי מאסר מותנים ועד ענישה משמעותית בפועל. (ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 31592-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**(עציר); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.2008); ת"פ (שלום י-ם) 43472-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.12.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 4628-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** - ע.ח. (9.4.2013); ת"פ (שלום ראשל"צ) 12042-04-10 **מדינת ישראל נ' וקסלנדר** (19.1.2012); ת"פ (שלום ראשל"צ) 9067-10-10 **מדינת ישראל נ' כהן** נ' (12.1.2012) עפ"ג (ת"א) 15693-04-16 **אוזן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27/6/16), ע"פ (ב"ש) 11563-08-12 **יוליה אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20/2/13), ת"פ (עכו) 35999-04-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד חסארמה** (ניתן ביום 3/9/15), ת"פ (חי') 31083-10-15 **מדינת ישראל נ' בוני** (ניתן ביום 4/5/16)).

לאור כל זאת נראה, כי מתחם העונש ההולם עבור כל אישום הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות לבין

12 חודשי מאסר בפועל. לא מצאתי כי קיימות נסיבות מיוחדות בגין ניתן לסטות מהמתחם האמור.

5. העונש המתאים:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, יש לשקול גם את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לזכותו של הנאשם יש לציין, בין היתר, את העובדה כי הנאשם הורשע ע"פ הודאתו ובכך חסך מבית המשפט את הצורך בניהול הליך ארוך ומייגע וכן את חרטתו של הנאשם וקבלת האחריות על מעשיו. עוד יש לזקוף לזכותו, את שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן כפי שעולה מהתסקיר אשר ציין כי הנאשם החל תהליך של שיקום, במסגרתו אף השתתף במספר פגישות בקבוצה טיפולית ייעודית.

יחד עם זאת, אני מסכים עם ב"כ המאשימה כי אין מדובר בהליך שיקום יוצא דופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. חובת ההוכחה עדיין על כתפיו של הנאשם, אין מדובר בפרק זמן מספיק המצביע על שיקום של ממש ואשר מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם.

לחובתו של הנאשם יש לציין את העובדה שהינו בעל עבר פלילי קודם בגין עבירות אלימות שונות בגין אף הוטל עליו מאסר ע"ת. הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שנקרתה בפניו להיטיב את דרכיו ולהימנע ממעורבות חוזרת בפלילים. פחות משלושה חודשים מאז ניתן גזר הדין (ניתן ביום 2.9.13), שב הנאשם והסתבך בפלילים כפי שמתואר בכתב האישום שצורף (ת.פ. 51522-08-15).

לאחר ששקלתי את השיקולים הנזכרים ועוד, הגעתי לכלל מסקנה שיש להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך של המתחמים האמורים.

אציין עוד, כי אין בדעתי לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק במאסר על תנאי ובצו מבחן. המלצה זו אינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם ואינה תואמת את מדיניות הענישה הקיימת. אציין עוד, כי הייתי מוכן לשקול בחיוב את האפשרות לאמץ את המלצת שירות המבחן המקורית אשר דיברה על של"צ בהיקף נרחב, אך כפי שעולה מהתסקיר האחרון, הנאשם סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן בכל הנוגע להכנת תוכנית של"צ מתאימה ומשכך לא נותרה בידי ברירה אלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב ביום 26.8.2018 בשעה 08:30 בבית המעצר "ניצן" ברמלה לשם תחילת ריצוי מאסרו.
2. מופעל בזאת התנאי מת"פ 10058-11-12, הנאשם ירצה חודש מאסר בחופף לעונש שנגזר עליו בתיק הנוכחי.
3. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
4. מאסר על תנאי למשך 2 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על אחת מהעבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
5. חתימה על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע וזאת תוך שנה מהיום.

העתק יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ח, 8 ביולי 2018, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד שירלי אוחיון, הנאשם וב"כ עו"ד איוס.